

[Undervisningsministeren.]

valg kunde skaffe. Hvorfor saa nedsætte et Udvalg? Jeg er rede til en direkte Forhandling med Finansudvalget om dette Spørgsmaal, naar det maatte ønskes.

Kirkeministeren (Dahl): Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen kredser stadig om Lundforlund-Gerlevs Sammenlægning med et Par andre Sogne, navnlig Opretelsen af Tresognspastoratet Slots-Bjergby-Sludstrup-Gerlev. Men jeg maa, for at alt kan komme paa sin rette Plads, gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det virkelig ikke er mig, der har foretaget denne Sammenlægning; trods det ærede Medlems gentagne Forsøg paa at tillægge mig Skylden derfor ligger Skylden virkelig hos den, der foretog denne Sammenlægning, nemlig min Formand som Kirkeminister. Han viste dog, at han kunde se helt bort fra mine Bestræbelser for at sammenlægge Embeder, idet han besatte alle andre Embeder end netop Lundforlund-Gerlev, men Lundforlund-Gerlev ophævede han og lagde saa Gerlev sammen med Slots-Bjergby-Sludstrup. Skulde han saa ikke ogsaa, naar han kunde besætte alle de andre 34—35 Embeder, som stod ledige, have besat det, hvis han vilde? Men han vilde ikke. Hvad enten det nu var den ene eller den anden Grund, der bevægede ham, for dette Embedes Vedkommende gjorde han en Undtagelse.

Det er først, naar man erkender dette, Sagerne kommer paa deres rette Plads. Han skal efter min Opfattelse have Æren for at have ophævet Pastoratet Lundforlund-Gerlev, fordi det var alt for lille og Afstandene mellem Kirkerne alt for smaa, og han skal ogsaa have det, der tilkommer ham af Dadel, naar han besatte alle de andre smaa Embeder, som stod ledige.

Jeg vil sige til det ærede Medlem: Angrib mig for de Sammenlægninger, jeg har foretaget i min forrige Ministertid, og ikke for dem, min Formand har foretaget. Eller lad os, som det ærede Medlem udtalte, faa Spørgsmaalet prøvet ved Domstolene. Det ærede Medlem sagde, at han vilde arbejde derfor, og jeg vil egentlig ønske, at han maa faa et godt Resultat og et hurtigt Resultat af dette Arbejde, saa Sammenlægningerne kan blive prøvet ved Domstolene. Saa lover jeg det ærede Medlem, at jeg, naar denne Sag er rejst, saa længe Processen staar paa, ikke skal foretage Sammenlægninger af Embeder. Nu har det ærede Medlem det altsaa i sin Magt at forhindre alle Sammenlægninger i det første Par Aar eller saa. Lad os nu se,

om han kan faa denne Sag rejst og derved faa dette Spørgsmaal stillet i Bero, indtil Domstolenes Afgørelse foreligger. Jeg for mit Vedkommende er aldeles ikke i Tvivl om Udfaldet af en saadan Proces.

Det ærede Medlem siger i Anledning af, at jeg har nævnt Gennemsnittet af Præstelønningerne sidste Aar i og udenfor København, at han forstaar Hensigten hermed, nemlig at give det Udseende af, at Folkekirkens Præster lønnes uforholdsmæssig højt i Sammenligning med andre Tjenestemænd. Der er ikke i mine Ord, saaledes som jeg har udtalt dem, første Gang jeg havde Ordet, mindste Grundlag for denne Opfattelse. Jeg har alene haft den Hensigt med at nævne Gennemsnitslønnen at give Befolkningen et Grundlag for en Bedømmelse af Præsterenes Lønvilkaar. Thi der er saa mange forskellige ensidige Opfattelser i Befolkningen deraf: Nogle siger, at Præsterenes økonomiske Kaar er yderligt tarvelige, andre, at de er overdaadige. For at vejlede Dommene har jeg givet mine Oplysninger, og nu kan enhver dømme.

Hvorfor skal man, naar der ikke er noget Grundlag derfor, underskyde mine Ord en saadan Hensigt, som baade det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har gjort? Jeg siger den nøgne Sandhed. I Hovedstaden er Gennemsnitslønnen for Øjeblikket 7 525 Kr. 74 Ø. og i det øvrige Land 6 520 Kr. Og jeg bemærkede udtrykkeligt, da jeg sagde dette, at i dette Beløb er indeholdt Godtgørelse for Kørsel og Godtgørelse for Renholdelse og Opvarmning af Konfirmandstuen, medens jeg ogsaa nævnte, at Boligfradraget og Pensionsfradraget var trukket fra, før denne Løn blev regnet ud. Der er altsaa kun nævnt, hvad Præsterne oppebærer i rede Penge; og jeg har givet dem, som ikke vil regne de forskellige Godtgørelser med, Lejlighed til at trække dem fra, idet jeg har nævnt den samlede Sum for disse Godtgørelser, 1 167 000 Kr.

Som sagt, Hensigten med mine Tal var at give Befolkningen Grundlag for en Bedømmelse af Præsterenes Lønninger og at sige, hvortil den store Kirkeskat, som der klages over fra mange Sider — jeg faar hyppigt Klager derover — bliver anvendt.

Naar jeg har regnet Konfirmandstuegodtgørelse og Kørselsgodtgørelse med i dette Beløb, er det, fordi de fleste Præster har Adgang til at spare den største Del af disse Beløb. Jeg har i 7 Aar været Præst i Landets i Udstrækning næststørste Sogn; jeg havde i disse Aar en gennemsnitlig Udgift til Kørsel — idet jeg nemlig brugte